

عنوان مقاله:

وظایف و مسئولیتهای مستاجر در قرار دادهای اجاره کشتی

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی پژوهشهای دینی، علوم اسلامی، فقه و حقوق در ایران و جهان اسلام (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

غزاله ابراهیمی

خلاصه مقاله:

اجاره کشتی عقدی است که به موجب آن مالک کشتی در برابر اجاره بهای معین، بهره برداری از یک کشتی (منافع یک کشتی در یک مدت معین یا برای یک یا چند سفر معین بین بنادر مشخص را بمنظور حمل کالا یا مسافر به مستأجر واگذار می کنند . این قرارداد به سه گونه متفاوت سفری، زمانی و در بست (لخت) تقسیم شده است . در گونه ی نخست مدیریت های بازرگانی و دریانوردی علیرغم واگذاری کشتی در اختیار مالک کشتی باقی ماند ، در گونه ی دوم مدیریت بازرگانی به مستأجر واگذار می شود ، اما در گونه ی سوم مستأجر جایگزین مالک کشتی شده و هر دو مدیریت را به عهده می گیرد . با عنایت به ماهیت عرفی عقود ، اجاره کشتی با این فرض که پرسنل نیز از اجزای تشکیل دهنده ای آن محسوب گردند گونه ی تحول یافته ای از اجاره مدنی است. برابر عقد اجاره کشتی ، موجر موظف است شناور را در موعد و بندر مقرر همراه با قابلیت دریانوردی در اختیار مستأجر قرار دهد. در اجاره سفری و زمانی این قابلیت تا پایان قرارداد باید از سوی موجر برقرار شود اما در اجاره در بست تعهد موجر تنها در زمان تحویل لحاظ می گردد . در مقابل از آنجا که انجام دریانوردی در یک مسیر متعارف بر عهده موجر قرار گرفته است ، مستأجر باید پس از اعلام آمادگی کشتی ، کالای خود را در یک دوره ی زمانی متعارف در شناور بارگیری یا تخلیه نماید ؛ در غیر این صورت حسب مورد با ضمانت اجرای فسخ یا خسارت دیرکرد که در عرف دریایی به دموارژ شهرت دارد، مواجه خواهد شد . مقتضیات عرفی بنادر و شروط مخالف که از سوی طرفین در قرارداد گنجانده می شود ، در تفسیر و تعیین حدود و ثغور این تعهدات نقش بسزایی دارند.

کلمات کلیدی:

اجاره، کشتی، مستاجر، عقد، قرار داد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1121673>

